

Foto: dropStock / Getty Images

Bekymringer er ukrudt

Bibelen taler meget om bekymringer. Især om, at de kan fylde så meget i et menneske, at de ødelægger noget for den bekymrede. I værste fald kan de tage fokus helt væk fra de gode ting i livet. Jesus sammenligner bekymringer med ukrudt, der kan kvæle de gode og smukke planter.

Alle mennesker er nødt til at arbejde med de udfordringer, livet giver, men samtidig inviterer Gud også enhver til at stole på ham.

Jesus sammenligner mennesker med fuglene ude i naturen: De lever uden at have en masse bekymringer. Gud giver dem livet og maden. Nogle gange går det dem ikke så godt – men Gud er med dem, selv når de falder til jorden og dør.

Jesus opfordrer og udfordrer enhver til at tage sine bekymringer og fortælle dem til Gud – og stole på, at Gud på en eller anden måde vil hjælpe.

Han påpeger også, at mange bekymringer er nyttesløse – for det hjælper ikke at bekymre sig for det, man ikke kan ændre. Men til gengæld kan mennesker altid bede til Gud og lægge deres liv i hans stærke og kærlige hånd.

Sprint Aagaard Korsholm

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

jesusnet.dk

Er der forskel på kristnes holdning til abort?

Læs et svar på: jesusnet.dk/svar/13174

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 125. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord

Layout: Ben Haman

ET ORD MED PÅ VEJEN

SEPTEMBER 2025

Foto: Anette Ingemannsen

Jeg oplevede hvad betingelsesløs kærlighed betyder

Tilbage i 2022 kæmpede Daniel Øhrstrøm for livet i en hospitals-helikopter. Men gennem sit sygdomsforløb mærkede han, hvordan Guds kærlighed bar ham gennem lidelsen og satte sig dybe spor i hans tro ▶

► En junidag i 2022 fik Daniel Øhrstrøm pludselig stærke mavesmerter, havde blod i urinen og blev indlagt på sit lokale hospital på Bornholm. Det blev begyndelsen på næsten et halvt års dramatiske oplevelser. Lægerne scannede ham utallige gange, og han gennemgik flere operationer.

»Det var en svær tid, fyldt med uvished,« siger Daniel, som er familiefar i 40'erne og kulturjournalist ved Kristeligt Dagblad. Lægerne frygtede hurtigt, at han havde leverkræft. Derfor blev han sendt til en kikkertundersøgelse på Rigshospitalet, men knap var han kommet hjem til familien på

Bornholm, før han fik blodforgiftning og måtte flyves med helikopter fra Bornholms Hospital i akut livsfare.

»Sygeplejersken bad mig ringe efter min familie, så de kunne sige farvel til mig. Det var svært, at børnene skulle se mig sådan, mens jeg lå med slanger over det hele,« fortæller Daniel, der overlevede turen, men lå på intensivafdelingen i en uge.

»Længe derefter var jeg bundet til min hospitalsseng. Det føltes som at blive bombet tilbage til babystadiet, hvor selv små ting til gengæld kunne føles som store sejre.«

Det viste sig, at han ikke havde leverkræft, men mild kræft to andre steder og en alvorlig galdevejslidelse. Han går stadig til kontrol, men er nu kræftfri og har skrevet bogen *Det er om natten, man ser nordlys* om forløbet, som han også holder foredrag om.

Følte sig magtesløs

Daniel kalder i dag sygdommen for en »eksistentiel efteruddannelse«, for den tvang ham for første gang til at være fuldstændigt afhængig af andre.

»Jeg følte mig magtesløs. Det var en barsk oplevelse,« fortæller Daniel. Han fandt styrke i tanken om Jesus' dåb.

»Jesus fik den største kærlighedserklæring, før han overhovedet havde præsteret noget. Da han blev døbt, kaldte hans himmelske far ham jo for sin elskede søn. Først derefter trådte Jesus frem. Han skulle ikke kæmpe for at fortjene kærligheden, han havde den allerede.

I vores præstationssamfund kan man sommetider føle, at vi nærmest skal korsfæstes for at være værd at blive elsket. Men for mig blev det stærkt at indse, at min dybeste identitet ligger i at være elsket. Guds kærlighed afhænger ikke af, hvad man kan præstere,« understreger han.

Blev mødt af ren barmhjertighed

Gennem sygdomsforløbet blev det en dybt personlig erfaring.

»Da jeg oplevede at blive set på med ren barmhjertighed, forstod jeg for alvor, hvad betingelsesløs kærlighed betyder,« fortæller Daniel, der midt i det svære sygdomsforløb

huskede nogle ord fra et interview, han lavede med filosofiprofessor Lars-Henrik Schmidt, der var syg af kræft og døde en måned efter interviewet.

»Jeg spurgte ham: 'Hvad er den største sandhed for dig?' Han pegede på et lille broderi. På det stod der: 'Jesus elsker dig.' Og så sagde han:

'Det betyder, at der altid er en, der elsker dig. For det er Jesus garanten for. Du er værd at elske, for Jesus elsker dig, selvom du ikke føler dig set eller elsket af andre. Det betyder samtidig, at du altid skal behandle den anden som en, der er værd at elske. Den anden er guddommelig. For han eller hun er jo også et menneske, som Jesus elsker. Vores fællesskaber hviler på, at vi kan sige det. At alle er elsket. Og det, der virkelig virker trøsterigt, når man selv er på kanten eller skal forlade verden, er, at man er elsket og har været elsket'

Det gjorde et dybt indtryk på, og nu mærkede jeg, at det også var mit livs fundament,« siger Daniel.

»Når man bliver syg, bliver alt så hudløst, at man virkelig ser, hvad der er vigtigst. For mig var det mine relationer: Min familie, mine venner og mit forhold til Gud.

Vi lever i en tid præget af bekymringer og splittelse. Folk bliver uvenner over politik og religion, og det er vanvittigt, at sådan noget kan skille familier ad. Men hvis vi var mere bevidste om vores egen skrøbelighed, hvis vi tænkte, som om vi var døende, ville vi så virkelig bekæmpe hinanden over den slags? Nej, vi ville nok være mere venlige, fordi vi vidste, at alle kæmper deres usynlige kampe og derfor har brug for opmuntring.«

Oplevelsen har styrket hans tillid til Gud.

»Jeg har mærket, at der er noget at hente i troen, og at jeg ikke er alene – at Gud går med hele vejen. Men det skal ikke lyde, som om der ikke har været tidspunkter, hvor jeg ønskede mig et ekstra mirakel,« tilføjer han. Og i de mørkeste dage af sygdomsperioden var Daniel rigtig bange for, at han ikke skulle se sine børn vokse op.

»Men jeg var ikke bange for at dø. Jeg tror på, at jeg er i Guds hånd før og efter døden,« fortæller han.

Anette Ingemansen
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen